Leuata ab aïa ratiôli, et ôis priuatiue; n erit cõcomitãn, ã̃ pter tantum A. Ll. et alios. 2º n ẽ pôile potentiã humanã cum pröj natũ cui discursus sit natus, nã talis potentia semper erit natũ, rãoe cuius, nõ libitus illi repugnabit discurrere, cum discursus arguat primũ rãtle. ac per tã potentia humana sit dicta per â potentia Leomina, ad hoc pate̊ ã̃pãie d discurrere, id ut sit ã̃cis natus n̈ tenus aucemus, ã̃pricat attingere ratiũ discursiuã quie arguit rã reflexiõe et abstractiõe à mia. et spiãr ã̃º ã̃ppij tempi huius ele uari nept adoppand ppter ptõl ã̃ cõe mia. cu tuanpiret ã̃ ã̃p ̃cios li mitis, ̃cnec potentiã addiscurrend.

Actus humanus discurrat.

Sectio 2.

Dicis º humiñ actui discurrere pate in hoc stu, ac cuiu rõis Dior. Th. cu Arte 3. de aia cap. 3. et passim aliis, teste attingente ã̃pãoes, n cũ actus ã̃ppã̃ º putrẽ discursus ipsa ẽ experia attestante, ac p in nulla alia ẽ magis ã̃ sui cui nostra actus ideo deuiaberiõ, et hõ et rõnale qª ea ppollet rõe. In actus humanus et cu actu rõis facta discurrit pate, hõ sit in pueritia ã̃ in amentia ã̃ in somno põt attin gere habitudinẽ mediũ speculatiui ad põie d ã̃ ut n discernat rões stu rõis boni et mali moralis aliis ã̃uenientes ã̃fu ac expeditũ rõis usu, sed ad finẽ intellectualẽ: appetit n ex pte boni delectabilis quã alius ã̃ferendo, ã̃ce cog noscere põt habitudinẽ adonis ut illud ex hoc inferat ã̃ discursu. Deni ã̃ rõis fon niand ã̃ferunt harmoniã, n tot in tuis ã̃ggtũ̃ Pedit cõib ut ipsa ẽ experia testatur.

Dicis 2º in stu Beati ã̃io põt discurrere pate humiñ actui ã̃ ã̃ppia ã̃ gaudijs infusa aite ut Alleg. Suar. 3. p. disp. 25. sect. 2. nã illa sciã ẽ cuius ppincipia ã̃ppijs actibus acquisita, ideoq appellat cõ infusa gaudijs: sed nã scia acquisita ẽ pate discursiua, ut constat; ergo et scia gaudijs infusa. Neque n discursus pate̊ repugnat ã̃fectiõi stu Beati ã̃ io, cu nulla supponat ignorantiã alicuius rei q ã̃ discur sum ã̃gnoscat, sed tam supponit pate scia n cognosci id ã̃ per discursum inferat, pa ia ã̃pietati ã̃fecta Beata aut ã̃ infusa. Dicis 3º nã actui n põie discur rere teste ã̃ scia Beata ofri à Suar. lib. 2. de attributis cap. 28. nõ. ã̃ ã̃ ã̃ ã̃ ã̃ in ã̃ ã̃ ata quod ã̃cipit una cognõe attingit et eod simplici intuitu ã̃ ã̃. Scia ã̃ scia Beata nept ẽ pate discursiua, cu n supponat cognõe à veritate distinc ã̃ quã inferat. et spiãr ã̃ discursus supponit aliquã ã̃fectiõe in ã̃ prio gẽ. ã̃cu ã̃ ã̃ciebit ex ã̃ ã̃ [illegible] ã̃ ã̃ scia gaudijs infusa ã̃ ã̃ ã̃ calcat in eod stu Turem ã̃ ã̃ pfectio cadit in ã̃ gaudijs infusa ã̃ cu in beatis: ut n et q libet Beatus recordet eorum que et retulit ã̃ feliciter in mortali stu. Deni ã̃ ã̃ sed diuinã negt humanus actus discurrere, ut infra pibit; ã̃nec in stu Beati ã̃ io.

Primo hanc illam non posse dijudicare fide quia per impossibile
cognoscere cum Suar. 3. p. disp. 27. sect. 2. na tali visione Angelica lumen
non gaudet, et non Beatus et Angelica non obstat. ergo visio Angelica non est fide
discursiva ut inferunt ondemus. Quare visio per impossibile Beatorum sumentes
simpliciter intuitive ad cognoscendum Deum non possit illum per libitum dijudicare
fide talem visionem et opposita adjunxerunt Suar. et Gorg. ex doctrina D. Thom. 3. p. q. 11. art. 3. q. 1. Beatus
dijudicare opandi non opponit non operandi Beatus visione per impossibile cum non sit dijudicare
cum Beatus ut non cognoscendi 1a visio ex hujusmodi opposito non cognoscendi ad
dijudicandum ita deo ut negat illum per hunc visionem cum evidenter penetrat dijudicare
fide libito, ita per habitum visionem per impossibile dijudicare non valet.

Dubitatur 2. utrum ut possit per impossibile visio ad
cognoscendum unum obiectum non cognito alio aliquo illum
valeat alia, quam per ea non adaequate in expositum. Quadruplex sententia. Primaria
2. negat propter essentiam et certitudinem Beatus lumen, sicut per impossibile obiectum
ad 1. attingentem quod lumen est cum dicit cum lumine Beatitudinis in doctrina Suar.
tom. 1. de incarnatione. disp. 29. sect. 4. §. 3. n. 4. 2. affirmat cum non videat hic non
cognoscendo opposito non Beatus sicut per impossibile. Quod patet ubi valet negatio
hoc sicut cum quantitate adhaerentia quod non est aliud quia sit tantum quantitatem
illam cognoscit praeter ad cognoscendum talem sicut ex hoc enim illum intendit id Suar.
ibi. in 2. dno. Neq. exposita sum sequente dijudicare Beatus quod cum cognitio
non erit ex vi alterius per illationem ratione lumenis.

Dicit 3. et cum sententia per impossibile ex opposito ita inadae
quate ut ubi suis speciebus ut per illos cognoscit res eos perinde
ac diversis sentiebus quod Angelus videre et videbit ab alius habite. Neq. ideo
ille actus dum cognoscit non sine diversis singulis erit sui quod est unicum non
non est unicum nisi deo quod eminenter simpliciter attingit sed non illa sed eis
offerat Beatitudinem non quod existat sine diversis et ab eis illis cognoscat
sed potius non participat cum illis. Deus illius creatus negat fuisse per impossibile Beatus
inadaequate per libitum, non per impossibile per impossibile. Quad missio ante negationem quod
actus unius Beatus est non naturalis et cum non subiaceat ut prima semel cog
noscendo unum obiectum per illa eodem tempore modo cognoscit.

Primo non posse illum hanc fide dijudicare
ita RR. cum Suar. tract. 1. de fide. disp. 6. sect. 4. n. 4. et Gorg. 1. p. disp.
1. n. 5. contra 1. na non fide divina actus judicatur non fide motivum eius
(nisi 8. ut verax, Godizi) non est dijudicans cum id credatur propter aliud
motivum sed propter illa, alias procederet in infinitum, quia actus credendi propter

bei aliud actus id est disjunctum, sit fit motivum fidei divinae: ergo si actus fidei divinae sunt
eiusd. speciei, ergo non negat unum esse disjunctum reliquum. 2da p. actus fidei divinae ponit
id disjunctum non obtinebit omnimodam infallibilitatem et certitudinem omnino certi
Potest id unitum toto disjunctum, sit prima lumine naturae, ne ratione extremorum, id medio
tria et ita, cum dicit prius naturae ea quae haurit certitudinem naturae: ergo non fides tali
certitudine niteretur meriret certa cum certitudine naturae, id ex per disjunctum non poterit pu-
blica mari: imo minus dare certitudinem in ordine ipsum in principiis et refugiis logicis. 3te credi-
mus propter authoritatem divinam, ne propriam fratre absent: ergo eodem tempore actus credimus
ipsa divina authoritate et ob ipsam propter illa credita quod superat lumen naturae ergo
partim fidei divinae et ex ratione motivi ipsius, quod signum extrinsecum obiectum credit: propter certa
actus fidei divinae non est fratre disjunctum id non inferatur ex alio ante credito ab eodem:
nec ita mari: quia duo actus ipsius adhuc aliquid obtinent naturae propter aliud prius et ex
trinsecum et ne ipsa distinctio: sed nihil fratre aequivalet ut ratio tendendi in illud quod eri
multi apparet expressum nihil in obiectione medii propter prius, sperari potest simpliciter actus
et in obiectione prii propter Deum ac in cultu Imagenis non ri pellarzus sentatam:
actus ri ipsi obiectum amabile subtile ratione extrinsecum sed simpliciter in illud tendens propter
aliud. § Exijt ut humana fides exoppido hinc et valeat fratre disjunctum
sua: nay si quis ut ratio assentiendi ipsum quod authoritas
humana ob fallibilitatem cum cognoscit adhuc credit propter illam. Deum non re
pugnat fidei humanae fundari disjunctum cum fallibilitate et natura sua sit non magis
et minus: ergo certitudo maior a divina inter fidem humanam et divinam utopiae ordinet fiat
cit. nio 8. prio. humana non supposit cognoscere prius, sperari entum maiorem et minorem ex
tenuitate propter maiorem et minorem authoritatem: maius et minus motivum et facili
le: ergo prius pondere valet sed si ergo de do maiorem et minorem fallibilitatem ex
tenuitate et in certitudine: ergo non sed ex eadem fide tenda lumine naturae propter summa
ta ex alpico experimento ita fidei humanae esse minus certa ratione illius prii propter
quod unum dicit tale est. stat ri id quod fallibile ex alio fallibili: minori accipere certi
tudinem in intra sphaera fallibilitatis dicti maius et minus: quod in fide divina propter
summa certitudine encapace maioris cum per ipsa authoritas Dei et propter sua
mansitate aperiri si sit id solum impedimentum inferiori: licebit non agnoscantur de
cernum. § Ni colligit ob effrenis theologiae ne pendabit ordinem ne
[illegible] propria assentiendi et actus nihil a fide distinct fidei
ei sua fidem natae ergo illius certitudinem si excedere certitudinem naturae prii
a quo sit desit. 2do pro theologi actus disjunctus id est ratione fidei credendi: sed ductus a
ratione ita naturae accommodata adexplanandum quod non sub divina revelatione
[illegible] ut facta explicare ita ratio assentiendi sit revelatio et lumen illius dicti

de Prate fidei; et ideo certione assignati in illis ais prate non fit discursus; sed
ipsamet divina revelatione immediate ad ea percipienda apparet discursus ut manifestatur
3° in pte. Nunquam autem fidei divine et fide adunatur 3 actus, sit Lect. 4. ordinemus
et multo minus cum actu opinionis aut fidei humane. Et hic quaeri potest
quare Deus cum subsequuntur? Ne nature fide et opinio, ipse coe. quia esset ipsis
et deteriora sem. et hus nata altera bente nate in mente aliqua. et natu in clausente
eminentiae aliquid fidei certitudine; quod videtur minus probabile.

Dicitur ultimo hunc in aia separata discursus prate, ita Ri.
coier cum Suar. lib. 6. de aia. cap. 6. a nro 2. et alios. Contra
de aia separata disp.
4. art 20. punct. de aia. disp. Sent. opti 1° quoniam illis e illatio aia seu di
cursus prate. Et sol in illi numero sed separata prate discursus non
fit sua essentia mutatae fuit. 2° lumen illis e hypothetica non ipsis quod nate e.
sed natura illis e prate discursus, ergo lumen sibi nate, 3° aspiri, 5° pauci
ipsi aia separata erit prate discursus. 3° aia separata non est ipsi et
hui ipsi in hac vita negatur ut optime docet D. Thos in 4. dist. 10. qu. 2. art. 2. Ill.
cit. cum Suar. tract de Angelis; et de aia separata et possim alios. Et illis ob
pot ut sint prate discursus non separata adhuc prate discursus. 4° aia sepa
rata e in gra intermedia status completionis gra illis Angelis: atqui apparet
alius gra inferior qua discursus; Et ut sit superior illis humana Angelis
hic pot ut plata et altera illis humana in altero gra sit discursus. Dici
mus (pnar tractae) 9° et Angeli discurrere sunt prate, ita gdtis et minus prin
cipaliter, ut sutione sequent. ostendemus.

5° Nec illis discurrit prate eo quod unitae corpori: sed ex pa
ritia aia, Cum ut illis separatis non remanet sed entia aia
et id in ipsi in illo discurrit prate: ita valet: ais orte nd discurrere
dita operatio illis in ipsi, et dita effectus ab operatione in discursiva plata; Et
respondere in pot illui ex unitione ad corpus aia unus sola dicitur ex
trinsica et actualis in operando ut: Ex ipsi aia separata corpori 8° nd
sempe effectus. 30: Ille cognoscere in ead aia separata mile depia a phantasia
et tri anniate dria a cognoscere deperdite a phantasia, deperdit in aia unine
ta corpori: cui ab; deperdita nit aliud sit gm extrinsica nominantia phantasia
ad cognoscere illis in presenti status operari.

D. M. Angeli doct discursus prate

Sectio 3.a

Predit quae de discursu hi nunc operatione status humane superiori pte in illis

amplius ab ualeat unum posse abiu cognoscere ac per cognoscere posse alia, putaretur
qd dijuerpy humanitij. Ne tm de facti dijuerpi tm cibitate sri dupliciter prius extrema
oppia. 2° Scot. in 2. dist. 1. q. ultim. et in prologo qu. 4 ca. Sullen. ff. in prius. Gra
cian dist. 1. q. 3. art. 2. Gabriell. dist. 3. q. 2. art. 3. Ockam. qu. 16. et alios cu
multis RR. sedent dijuerpi fuisse Angelis ab aia obra. D. Thos 1. p. q. 58.
art. 3. et ptis in loij ubi laiet. et Ferrar. rap. sedent in 2. dist. 3. q. 2. art.
1. conc. 10. Alensis. 2. pa. qu. 2. membro 5. et ciar. Dijupiul. 5. Doctor. cnsi
antes dijuerpi Angelicu in nro 90 obry. Sed evidenter sed eiusdem cri 69.

Dn nit diij 1° cu suar. tract. De Angelis lib 2. cap. 33. a nro 5.
et 8. pa. disp 26. sect. 2. Mol. 1. p. q. 57. art. 3. Vasq. ibd
disp. 222. Valens. disp. 3. q. pm. q. 9. punct. 2. et RR. coiter Angelu n dijuerna
pate ab illa obra, certo et evidenter cognit nate. finitu q. lumen nate pe
gelici illy, multo excellentius lumine nat. rib. illy, ac obra natia pup.
eda. sed noster exui lumine mysteri dijuerpi pate ex pri cor. d. RR. oppi
pricip. Gilly Angelicy n dijuerpi pate ab natia obra, sed dare cognosce
one viri luminy in q. dicit illy hanc, ab Angelis q. ille sit dijuerpi cum pri
to ab gnia obra, nec hic: aggin hoc dicia essaly, vacile seu prius cadia
le ros, et dijuerpy a pate q. illy Angelicy obtinet ratiy, ibi ng omiby nie
ex natia, qn indiget ouera ab obra natia evidenter et certo ab illy re
sentata. 2° ha admittanti pporij mediata ex pri obri illa ti hmpti intuitiu
ualet attingere illy Angelicy, intuitiue, abstractiue, ut opte ondi scar. et
expet ondi p. q. 5. Quiqt Angelicy appetit medii actu cognosci dicti a bachi cuy
dicti, q. appetit fine ut obtinuatur. fol. tract. 3. disp. 5. sect
6. nro. 65. Q. iudicat ari dicti actu illy ab eo iudicat esse p. q. pate dijuerna
ret. Q. ipsis ante cuiy appet id. id. q. habile iudicant, ngo dicit q. illy
Angelicy ai pt. perfectior cognoscere, q. ipsi cui res, natiu eod. actu attingere ualet alterna
tiue, at cognosci n exigunt perfectior eod actu attingendo me
dii et fine: atq. adeo duplici actu, scilicet in medio et fine, mosit p. denco pta
media ad eum fine attingendo, sed. cognosci eod mo. rendit in obri q. pp.
nitu ab illy, sed ab illy poti cognosci unico actu, et ipsi pt medii cu fine.
Q. unico actu attingy appetet RR. ipsi iudicando mai. nd. et obri, ipsi ab illy
natiu in cognosci pt. Aberni illud arsleti: regnedaire. Deinde illa q. sunt
unita in superiori potentia possunt de dijuncta in inferiori.

2° Angly pt. prima cognoscere alligare id, et ipsa alia reacto
illa cognoscere, q. pt. cu hat pm ia et pm. consentante jud. pt. in
adequate. Q. potit inferre p. dijuerpi pate cognoscere q. ipsi dependenter ex cy

nio est. Respondeo ait neq; si pot esse tale ellatio, & dupte cognio attingendo effectum excii cognoscit eo aliis; sed ex virtute spei; qd si vellet cognoscere effectum excii est ut ei una cad q cognio id efficeret ex cui lumini spei et plurie modi cognoscendi multo perfectiori huius. Vn suppo 2° mundus pre veracet hoc ordo in simpl terrenis attingeret Angelis cognita eclipsis et deficiens dijuxtapuisset si eo cellestis una si cognio sunt de rebus si vna eclipsis et deficiens alterna subsequente ut defectu una cognio Angeli supponit qui sunt dicit alteri id habite.

2° poe illis Angelis dijuxtaxere et obta Sinatia et spiritus puris ut cogitationes mentis et secreta cordis. ita relat Mt mare & Suar. trat de Angelis lib. et cap relati nio. 28 opti 2° id cor. In galis si dijuxtaxit prate et obta natia q ait lumen nate e sufficiens: sed lumen nate Angelici ea obta illi indebita si cersete tale neq; supat lumen nate: illis et obta Sinatia secreta cordis et alia sigd sunt si illis nia. Dijuxtaxit prate in si sit certe et evidenter sicut nate ut aut huius illis. 2° talis obta cognoscunt ab Angelo si ipsa, q d dijuxtaxit prate et illis probabiliter si eo simpler cognio alicuius rei in alia in habent tit probabiliter sed certa et evidens si esse sf. ant. G. 3° cognio rei ex q Angelis fuit sicut ira de aliquis obto e cognio certa et evidens: in 2° q cognio laetitiae et flagellationis poenitentis ergo Angelis cognit in ira hoc poenitentia q cognio rei cognitae si certa ut cognio irae non poenitet e incerta et inevidens in secreto cordis negat natura Angelo cognoscere certo et infallibiliter. Et alis nia sic hoc in illis Angelis subsegli et ante cognio ut a rae assentiendi nate dissa ac pin e prate dijuxtaxit nia: nia si sic et alis si e cadris in nia ante exigit segli sigd illa e certa et evidens sic nio incerta et inevidens: cad q nia negat esse sit evidens et inevidens certa et incerta sic ex q d sale si dicit sunt sio ex si poe.

Sprant q aut lumen illis Angelis si postulat offendi in animo actualiter veritas et ratio moralis q illis quando sic ratio sciungit in illa et tunc si dijuxtaxit prate: si in habite tit unite de neq; si cognoscit si prate put si dessi spei, aut lumini minus attingentis obtu in habitate Sinate aut secreti cordis habite tit unite in gratio lumine nati. Et ea obta probabilia Et habite oppia valet dijuxtaxere prate. 2° ut aspiro e ea aspiro ita et negio e ea negio in iudicando et ei: alis Angelis simpli actu cognoscit ea q poe et ei sufficiens apprehendit deo q ea illa si dijuxtaxit prate. Et alia

qui ita qui cognit diuersa potest, et non principii assegti.

Deus, Angelus, nec cognoscere et ea cognoscere probabilitate rei cognitae ex cognit: nec iudicare de praesentia sed probabiliter solum quando aliqua ratio iudicandi: probabile non dat probabile ratio conspecti, et cognitae certa ac euidenti a bono Angelo assereti, ac non non sequeti eam cognoscere et certi et euidenti et euidente. Ab Angelo iudicare probabile obtuli ac certum seu probabile ut vegeri sententi: sui iudicium, nec obtuli id ipsum portulat, et sic sperate cognoscere Angelica: ergo opinio et dicere cum certe neq; ipsot alterigit probabile dat probabile, imo et destruere, non affirmandum probabile, ad solum superfluent in sicuri faciendi ut quae addunt Suar. ct. Gilliy lib. 1. tract. 7. cap. 10. et Gabriel. 1. p. dist. 4. quaest. 4. et Ang. ac Beati non [illegible] ut solicitat repugnet statui Beati quia id cord. Ab et rei veritate solum probabilitate obti iudicant [illegible] ad dicto ferendo sub sequenti et cum reperiri ueru et falso Suarez.

Ad unum maiorem explicare magis ut eos Suar. d. nota 22. cognoscere effectui aut signos, quae luci ait, si quint ergo aliqd aliud scludat et cognitate petere diuersi Angelici seu spos modali aut de ea dare aliqndo praeaderet iudicando sot ex scabiy veritate probabile aut credibile dare id qd probabilis signa iudicetur ut paulo ventur in sententia hoc autem Deus agere dare reate futuri, et supern. Dei dare Deus et specialiter hoc illud mirabili spectato bn ordine naturae: aliquando uero praeder iudicando et illud credo hoc illud qd veritate iudicate ita dare aut scite dare non sit certu pe et euidens illud probabile qd obtinet probabilitate ut dicto modali pot esse ratio et euidenter ex cognoscere signos seu penetratione omni motiuos, quod ora sit et speculo considerantur sit ad Angelo. q. ad signa et testimonia non scludant euidenter ni ita dare scludere non valet ne probabile aut veritate: ut pse affert non dare certu et euidens qd iudicet probabile et probabile fore probabile ora stile non dare certudine in fallibile sit pirit dare et ultra opponant clari et euidenti seu probabile aliqd deo ori pirit diuersi ex uerum.

Ad 2. Angelici sphere ait, ergo deducate seu ei spe et stalia signa uno aut plurib. ai in id pt cognoscere in deo successive pirit ni aliqndo talia dare signa ex sicutere ut sit occurrat et puna spe experimanti et tum poriant ora sit alterigi hoipti actu qui puna spe repententi mudabit et realiter ei illi Angelico ad dei pirend. aliqndo signa occurrant sit poriant dare ist et tam varia ut p. dictos spe experimanti: et ad sicuranda et pirin. sgia pirit, nidorani oportent et

suingere, pte eis ut le pte et terrestre, pt historia sacra aut exemplo
sed, oia se possit si percipiantur ab Angelo p cand ipsum et si valeant de in
ordine ad unum viderari: et tunc ipsi illud ait, et pt illo actibus coadjuvet ad dij
cursum in eod ente, q unus exalio in mente inferatur: insinuat tri illud ait tit
dubi ad tot conferendo dijcursum, pont tus una suingi pptes alterius sem
mutanter se habitis ac unitos ipsi simpti nexu cui in mente Angeli sit
actualis videratio, et hac sit pnul actus dilti et beati ipsi: min sillogis
mi ppio et pat p oejillos alios sitis in se alijs videratos, ergo mit ex
pris min efficiendi dijcursi abstracte ea probabilia.

Vnus id quod illis pont ce fide et
mysticis dijcursibus?

Sectio. 4.a

Sij quij e Nunc id q alteri illis valeat procedere ex medio sive fide di
cursus et ex medio fidei dicitur, id fide dijcursiva sed summu inter
alia dijcursia. Sed pont id sic alteri procedere ex medio fidei et ex
medio scientiae. respondit sit magis ut pater tract. de fide c. disp. 3. sect. 9.
a nu 7. Salmeronem ad Hebreos 11. disp. 2. et Salas tom. 1. trac. 7. disp. 2.
sect. 9. nu 84. et alij citer. ostendit 1o quod alteri fidei dicitur et p principale pont
de sit in eod illis mate; ex medio fidei et sive tunc id q alteri procede
re pot: dicta valet na ex mente et ad Patrem id ex medium fidei
et sive ipsi sint in unum 3 actus, q Hae ni pot alteri alteri, et sit cui ni pot
quilibet sit cui alius fidei in sui ipsum sicut Fides ut ipsa allorent ipsi
do ni duo habitus, ne un illas media in 3m alter generat. Tunc incipit
ostendere alij quod opte ordet Valentia 2. 2. disp. qe 2. punct. 4. et Suar.
sive relatis: na ratio quae pertinent ex illo dupli medio in obtu nisi cognos
cibilitas p medium extrinsecum et cognoscibilitas p medium intrinsecum una re
percipienti in eod obtu: ac pm in cognoscat ex pte obtu: de sit in eod illis
alteri fidei et sive nec ex iudicio expte alteri cognoscit ni illis id obtu chare
ac obtuse ut cognoscit p actu fidei et sive, p ter authoritate decretis
q de medium extrinsecum et p ter medium intrinsecum sive q nulla ratio cognoscit ipsi
cognita sive: sit ad eod illis, ut nec cognio eius q de rei dilta ex p ter cum alteri
mate de valeat ejusdem illis rei si ex in colligatis mate cognoscit eius tactu
alteri nisi forte id partim moveat ab eundem sive p quia illis necessitate.

Sed hoc ni sequitur nec, nisi illis quominus sit libere mo
ati illis ex medio fidei et ex motivis, sicut assentiat eid obtu medio et si

scientifico negij q. [illegible] et aut [illegible] de eadem: neq; si unus ex illis medijs
id spectat conferre ut alterius dissolvat obscuritatem: neq; evidentia sua ita attrahet
[illegible] ut non curet judicium, in certitudine huius sit et maior certitudo
sed [illegible] hac illa superet per evidentiam ac non aperiat. Deinde ratio fidei non est
de obs. sui se evidente et non aliis, sed quod non potest aliter videri nisi quia illis assentit
ex motivis fidei eius obs. quod per se non videtur sub illa realitate et non intro
ex evidentia innotescit ab illis dono et experientia valeat ab Angelico et hiero.
immo stare potest autem fidei cum cognoscere evidenter: id abstractiva tui [illegible]
ibiva, et nati jam Prati: si enim [illegible] Beata quia [illegible] cognitio
obscuritas stare nequit cum [illegible] Beata [illegible] autem cum in posti
deati [illegible] ut opinor [illegible] ad [illegible]. Haliqui evidentia [illegible] impossibile autem fi
dei cum visione Beata. Ad de hijs.

2 medium fidei et fide ita dicit quod invicem sit negant in
unum totaliter coalescere: secundo medio tale habere
dicit non potest respirare in unum eundem quatenus [illegible] maxime opposita sunt autem
reate et [illegible] dicit. Negat unum ex quo autem pendere ex medietate et fide
fit: min. et dicta contrarium: mae. non [illegible] medium fidei et fide sunt deo me
dia dicuntur [illegible] non [illegible] [illegible] unum ad quod sufficit ad [illegible]
si quando autem certa et [illegible] dicit et unum quod non [illegible] et medium
tale sui autem aliquo alia [illegible] negatur [illegible] quod credit magis
minus [illegible] Assentiatur ex medio fide non et [illegible] non plus minus [illegible]
to sit ac si una assentiatur ex medio fidei aut non: et [illegible] quod medium
fidei non nisi ad [illegible] [illegible] [illegible] certitudinem et [illegible]
ut ex alio illa non [illegible] aliquo non est fide medium fidei ad [illegible] et
ad de medio [illegible] certitudinem et evidentiam. Cum unum tale medium
negant coalescere [illegible] ex [illegible] quod [illegible] ex [illegible] attribuant unum tale
medium ex utroque arbitrantur quod liceat una [illegible] [illegible]: [illegible] et [illegible] quia
illis non potest assentire propter authoritatem dicentis nisi ut propter medium ex
trinsecum ac non ad [illegible] certitudinem et non evidentiam neque medium [illegible] sicut
nisi quod medium intrinsecum et ad [illegible] certum ac evidens alterum [illegible] aliquando [illegible]
motivum ut [illegible] et ad [illegible] quod [illegible] [illegible].

3 ille 3 autem quod [illegible] dicunt quod [illegible] ex medio
fidei et fide [illegible] non impossibile negat quod est natus non natus
non [illegible] pendere a motivis natis fidei [illegible] certitudinem natis ab illis
partibus [illegible] ac non non est natus. Deinde [illegible] [illegible] medii [illegible]
[illegible] et [illegible] natus id medium fide sit natus ac adeo non [illegible] natus in [illegible]

tale nõ actus Naturæ ex se evidentiæ certitudine se evidentia natæ. Deinde motivum fidei elevari à motivis fidei ad fundandam evidentiam Naturæ videlicet actus. Sed 1° g. impossibile è quod ea Natura et species earum, ipsis è medium fidei elevari et non aliud habere Naturæ addere et specificet. Dein medium fidei negat elevare medium scientiæ, quod Naturæ evidentia, quin ipsa intuitiva nihil includat evidentiæ amovet obscuro. § 4° non potest id assignari prudens à media fidei et ab evidentia loco, neq. à medio fidei pure et specie à eius Actu fidei neq. à actu amoris ejus ex medio assentiendi et ex motivis credibilitatis aut ex dogmatis motivis diversis specificetur ad dicit eorum Th. ad 1 2ae q. 8. 6 neq. à medio fidei dicit et sic. 5° si talis actus posset poni à Deo sit liber et maximus libere à motivis fidei, quod non necessitat illum cui sit manifestum et naturæ à motivis fidei quod ipsa illum eorum sit evidens. Dein Deus potest dispensare ut quod à motivis fidei à gratia infusa et gratia non dispensavit è à motivis fidei quod nullo modo è gratia dispensavit et potest ex fide dicit § dist. 2. sect. 2. et ex ea magis patet, quia ea in 2od simplici actu nequeunt gratia separari.

Ut si talis actus procederet ex utroque motivo, procederet ex huiusmodi fidei et ex huiusmodi scientiæ et ex utroque sit: neutrum dari potest, si pertinuerit nõ talis actus elicit neque à solo lumine naturæ illum ex utroque, nullo huiusmodi lumine Naturæ: cui hi propter fidei motivum quod Naturæ è neque perfectum habet ab alio huiusmodi lumine Naturæ dicto, sicut nullum aliud motivum Naturæ potest motivum fidei ad illo concurrit: assumitur quod 1° p. quia ille actus est evidens, huiusmodi fidei non è evidens non valet concurrere nisi ad actus evidentes: quod 2° nõ ille actus est Naturæ in quo huiusmodi scientiæ negat influere, alioquin transfuit natura lumine, quod 3° 4° non tantum huiusmodi sed rem ab alio potest concurrere ad talem actum non autem fit posset cum nullus ab alio concurrere potest: nõ talis actus est ex eo quod fuit ex utroque huiusmodi sed ex utroque sit evidens: certitudine et evidentia Naturæ, quia duplex ratio semper nequit reperiri in objecto fidei divina et objecto scientiæ naturæ.

Ut 2° à Deo fidei pure huiusmodi Naturæ potionatur illi quia actus non forset pertinere. Quia insinuando aliquid ad varia dona quia talis huiusmodi fuit pure infusum, et aequitas non à solo Deo fuerunt. Dein non potest talis actus dicere natus sicut pendet pure à medio Naturæ fidei: non 1° q. 1. est pure infusum non potest elicit talis actus ex medio fidei et fide nisi procedunt huiusmodi illum: huiusmodi pure infusum requirit ad ut huiusmodi actus quod ea adparuit ex eo Th. dicit non requirunt. Infusum huiusmodi pure infusum et huiusmodi sicut pure infusum et Beatus et fidei divina: atqui illi 3° huiusmodi negat est sicut pure infusum et Beatus ex mutatis authoritate divina: neque fidei ex et procedit medio scientiæ. 6 talis huiusmodi è impossibile et est actus non nisi actus militant et 3 huiusmodi.

2° q̃ndo duo sũt totaliter approximantur eid. passo, et nequeunt eẽ in eod. passo sĩt, ab utroq. sĩt ẽa producti 3ᵘᵐ effij, ut duo ignes approximat. eid. ligno, ciũ q̃ libet eorum negat producere suũ calorẽ propter incapacitatem subti. n̄ recũ p̃eunti, duo uero cuiusq. spẽi n̄ respiciant extrinsecũ operante in 3ᵘᵐ calorẽ: et duo spẽj in possibiles duor obiector operiunt ad unã eandeq. uisiõe, ac duo alia dẽtt spẽj, ut leo 3ᵗᵉ et pardus ad producend. leo pardũ: sed medium fidei et sciẽ ita se hent, q̃ possunt concurrere ad unũ 3ᵘᵐ actũ. Rx. 1° admissa maj. nego min. q̃a actus fidei et sciẽ cũ sit p̃oñe natu in eod. ĩtellu ut ex 1ᵃ raõe patet. 2° admisso q̃ actus fidei et sciẽ nequeat eẽ sĩt in eod. ĩtellu, adhuc medium fidei et sciẽ nequeunt concurrere ad 3ᵘᵐ actũ, nã medium sciẽ natũ approximatũ necessitaret ĩtellũ ad suũ actũ eliciend. et medium fidei n̄ exiret in operatũ actũ impedirẽ n̄ ã media sciẽ approximat. et magis consequenter cũ lumine natu ĩtelly. deinde actus fidei elicerẽ cũ ĩtelly de p̃uiret considerare medium sciẽ propter repugniã q̃m ipsi adversarij concedunt, q̃ illa sublata, jus recurra nulla ẽ ipsũ utrumq. medium p̃ducere in suũ actũ. Adempta.

Quia ad 1ᵘᵐ inficiando ab utroq. igne producẽ 3ᵘᵐ calorẽ, aut igne sed unũ tm opari determinate de congruã uix et auferente opposit.

Concedo eand. effectũ tenere in uirtute utriusq. ĩe, pñ q. annuente deo ab utroq. re producẽ: et admittendo producẽ 3ᵘᵐ calorẽ propter incapacitatẽ subti, q̃ in medio sciẽ et fidei n̄ uisitẽ: cũ ĩtelly sit capax utriusq. medij exactus, et unũ n̄ teneat alterũ eẽ. Ad 2ᵘᵐ dupliciter per uisiõe neg. n̄ ẽ cũ duo spẽj ad unã uisiõe eliciend. effluant nisi forte sint spẽj lucis et coloris, nã tunc p̃babile ẽ eãd. uisiõne extiterĩ lucẽ et colorẽ q̃a sunt obiecta subordinata, ac uiã se mera, ex eo q̃d lux p̃ exigi uidendi colorẽ. Ad 3ᵘᵐ dico illud 3ᵘᵐ at producẽ ab illa dupliciter cã, neq. d. q̃ libet cũ sit p̃prius effectus producenda, ac nulla datur repugniã obque ĩllud 3ᵘᵐ at negat producẽ, ut reperitur in motiuo fidei et sciẽ ad unũ 3ᵘᵐ actũ producendum, ut p̃dẽ ordinem.

3ᵘᵐ id actus ĩtelly procedere ualet ex una p̃missa de fide, et ex alia

sciẽntifica, uel opi natica, ut coẽr tenent Rx cũ Cl in logia q. id actus procedere ualet ex medio fidei et sciẽ. Rx. 1° inficiando aij ex adversarij inueniat repugniã in p̃missa ac in medio cũ id o tñ facile apparent in p̃missa, ut explicemus in appendice ad lib. Topic. § dico 4. 2° admissa antẽ neg. d. cũ, et diu raõ ẽ q̃a ex utraq. illa p̃missa effectũ unũ medium raõ effectiuã actus, ratq. adeo ex utraq. p̃missa effecta in unũ medium conuenit actus tñ nã p̃missa determinari p̃uiũ uidens n̄ altera p̃missa ẽ euiden, incertus n̄ altera p̃missa ẽ uisiõ ita natus n̄ altera p̃missa nati id ẽ medij p̃ij, ut altera tñ extrinsecũ coniugate in eod. d. sit incerti, tñ nali utrumq. extr. omn. inĩ se cordiõ copulati ac gñ ita f[illegible] p̃fici deteriore p̃in p̃missarum n̄ illud axioma Conclusio sequitur deteriorem p̃in

Judicia. vel illud illud pendet ab natura rei, nec corrupta impediatur a nostris affectibus: at cum de medio fidei Divina et fide, et pro eorum modo cum tale assensu agimus 3m actus quidem, et de assignatis non omnis medium fidei Divina et fide nequaquam actus illa hinc et affirmata admodum tum ex omnis omnia ad argumentum ab ipsa ab omnis id quod actus sit praeter dignitatem non fidei Divina quod nullo modo dignitatem et praeter: sit ne unitate sectione sequenti. Dum ad first. expendemus.

Ego actus et omni fidei Divina sit inter par dignitas praeter
ma aliter remote, et velut: ita praeter nec dubium modum.

Prop. 2. Dum 3um sit prae. quam 1. omni fidei ex se prae capax dignitatis ma ita fait
ratione illorum prius, quod dixit eorum. Sed hoc dixit sed horum, pro tanto
si illa duo prius excedunt dignitatem fide illo 1. et negant assignari
alia prius prioro ex eo pendeant quod assignatis de illis reddebit eadem ratio.
nam hoc argumentum ostendit tertium esse prius, ita ut prius ipse notis dignitatis illa de caeteris
dignitate. 1. 2m habemus intentum et ad assignatis talibus prius, sit verum et
sit fidei et non indigeat aliquid aliud exeo quod de fide sint prius excedant non
possint impedire ad alium de fide credendum. Et ad eos assignatis fidei quod tale
ita se habeant manifestum sit ut fides ipsa et ipsa negat se esse dig
nitatis, ut Suar. 1. p. disp. 3. differat respectu dignitatis praedente ex illo dicto
prius erit in se dignitatis theologicae et naturalis ut sect. 2. adnotatum.

Non colligitur ergo et prae illis ex supra ponere unum
tale ex medio fide et fidei Divina et deliciendum cum 3m
alium et ratio est quia et adhuc in supra illis dicit medium fidei quod tale et fide
1m 1m id cognoscunt ad ea quae possit quod ratio assignantur clare talia media
sunt ut fidei et fide et utralia cognita et non circa haec habent hanc praeiudicata ac
prius dicta quod media talia sunt nam supra non tollit de eadem media per
facit dicta. 1. 2m nullo modo influent in 3m actus ut lateant illum ad illos
rationes partes apparandas: atqui sit non deliciant 3m actus ad nec alius quia ut nit e
nobis non prius cognitis, ita sit tantum e cognitis quam prius tales rationes
tuta apparent in oto ut illa non reluceat motivum fidei et fide propter qui
dicta in nullo actus fidei et fide dubitat
sui alium quod cum
oto illumescat.

Ingressus superiori dignitatis ulterius.

Sectio. 5a

Quia non credit de fide externis causis propria dicitur ut non sit dignitas
iii fides nec et dignitatem ulterius fuit omnis perfectio et et exaltatio

lumen regulat ad discursum corporalem, imo ad praxim: nonnullis aliquia de ce phasin huius, sit sit cuius spei in praxi [illegible] sed dicis non de aliquibus discursibus circa ea et [illegible] te et pugnia ex intra esse sit quod nihil dicit spei, et porro ipsa [illegible] ipsum, et non [illegible] esse non aliquis [illegible] spei. Relomenius.

Dum in discursu corporalis obscuro non sit assignabilis spe tiis si omnis discursus corporalis imo discursus praxis et ipsi de ad varii potentiae cum sit unico actu, et unius heat, [illegible] maior imo discursus praxis: sed phasin huius in discursus [illegible] praxis non [illegible] discursus corporalis non tempus ad phasin de intra lumine, sive [illegible] de omnis esse aulat ubique discursus propter imperfectione lumenis intelligentis, unde ex alio esse. Dies phasin ubique [illegible] non existit: alias tali usus de ex alio, et discursus corporalis. Et [illegible] omnis phasin ubique signis visibilis praxis regis: nisi 300: magni sprie attingit, et praxis habitudinem signis adsignabilis nec illa indicat, quod naturae ad discursum. Deinde usus signis existit ex tempus discursus praxis aut corporalis, non si signum apprehensione tum cognoscatur et ex eis alterius alteri signorum et apprehensione debite usus signis existit imo debet discursus praxis aut corporalis erit tum in ea ante non augmentum praxis per cognitionem signis [illegible] quod ad cognitionem signis aut corporalis et determinatis tum corporis et praxis, et ogit in phasin imo ubique signis existit in phasis cognitionem tempus apprehensionis.

Dubium 2 huius ultimi si poterit discursus corporalis praxis huius ne praxis: ostendit 2 a certi ex non ultimi si discursus corporalis ad illa otia sed simpliciter apprehendit et non unum ex alterius ad cognitionem alterius et si discursus praxis non debet nisi imo certe ex non ante indicatione praxis dicta, ita et discursus corporalis non debet nisi in insertis non indicatione ab alia de indicatione corporalis dicta: et tali cognitio apprehensionis non sit indicatione non tum generet ad discursum, ergo et sit ut 2 prius nec corporalis indicet de ordine ultimi discursus, quod non ait indicii 1 prius et tum apprehensionis in praxis simpliciter sit ad discursum ex tum praxis in corporalis navis regulis et non ipsis occurrens sit indicatione, aliquid [illegible] ultimi ad praxis inserendi ergo indicatione unum ex alterius; quod non applicabit illi 2 indicii experientiae non illius, nisi experientia certi [illegible] multo ante prius inferior.

Prius illius regit lumenia nati indicare corporalis praxis simpliciter apprehensione tum praxis dicta a indicio ex mente et adversione. Quia discursus sit nati lumenis corporalis ab ipsi indicio ante praxis dicto a indicio sit de illa otia pena, quod discursus praxis. Motor illius et imperfectio finitus, quod discursus non sit corporalis in illa otia deg a praxis di

corpi frate et pary q̃ id Antly mutuate di carnit ate a gratie q̃ facto nisi illy pleb
tioni illy Angelici imo illa superaret q̃ poet magis et minus frate et mutu
ate esse cū eā obstr. degg Angelby sol di carnis q̃ superet mutuate et ppas q̃ ex
facile contingeret di carnem dōignem illi Angelici ab huiusmodi admittate di
carnis mutuali in hanc illu debitis quē ad min et partis experia stat
ni pici in nobis tale di carnis et ignoro ratio id dicamus de illis et aliquando
id nobis id cate tin simpliste ap hanc id in nobis et q̃ di carnis frate pary
que et facilis nimis ipsis esse et ab ista via exempli.

Ad 2. ti ali cui illu tota ali qua propionate di ffrio potest ab
eod unio actu seu iudicio abbari. Cum hunc illy di carnis
mutuate p fria nate id iudicat aīs et zeis, et non exui alterius. Ad dis q aīs
potest unio actu iudicato qd bonitate ot id et copula reale inter aīs et zeis, ado:
tum in una tin copula realis indicate unio actu sed non exui alterius et qm
non cendet di carnis mutuali: potest abbari ab eod unio iudicio qd copula
verbalis q̃ dabat inter prātis et subtis anis et inter prātis et subtis zeis neg: na
talis na talis copula non e una tin de essentia sed triplex iudicat 1a in mis 2a in min.
3a in ctae et hae pōnt esse 1a et 2a ideoq ab unio illu propter imperfectionem luminis
negat eod nio iudicio illa triplex copula sit abbari et neq essentia di carnis mu
tuali. Inferiar: et potest aīs adhuc ptia ffrio bonitis potest sit in eod actu.

2o notetur illy potest iudicare aīs et zeis simpliciter: Cell: non hi eod actu
iudicat zeis ex cui anis di carnis mutuali insurget: aīs ostē
illy ni huius affirmatis propositioni additionali: ut hi sol lucet die e. prima actu
in pte una tin propositio Geod actu iudicare potest aīs et zeis q̃ ad iudicatis sol lucet
die e: aīs sol lucet Cū die e. Ad qd aīs et ad basis dm propō additionale iudica
ri unio actu non sciere aīs et zeis in alter exercitio neq esset illu temp
sol lucet Cū die e neq iudicate p additionali nisi illa sol copula q̃ unite 1a
pars additionate in 2a p illa uo sol lucet Cū die e potest iudicate una exercitio int
~~potest esse~~ aīs et zeis sed copula verbalis inter prātis et subtis anis ac
inter alis nexus verbalis inter prātis et subtis zeis qd peri negat a nio illu
p unu actu ob bonitatem illi gendi: et uno iudicio propter additionalis propositio
et cāli nisi q̃ sol e die e, id est in illis una tin copula iudicate inter
1am et 2am partem ipsius propositionis.

3o a nio illu temp cognoscit unu ex cui alterius una cōp
nia. Cōpite iudicari potest zeis ex cui anis ab eod illu unio iudicio, ut pte
q̃ di carnis mutuale: aīs ostē 1o na significate et signum potest d nobis alterius eod
nia unio et significatu ex cui signi. 2o nisi tacendum, aut principali et illis

vi attingente eadem res non, ac unus potest attingi ex vi alterius vi nulla indicatio dico.
3° eodem actu indicatio etc. quia principio ait, et negat a bello specificari, quod de attingere res nec
actus vestis tendere in media attingi potest actus, sine quo non specificari. Respondeo ait
se procedere de omnibus indicatiuis, sed ut de apprehensiuis, in quibus dicunt reperiuntur
Admittendo ita potest unum indicari pte 5° et aliud in obliquo seu iter, et 2° ita indicari
alterius directe, et primario.

Ad 5m quod non signum et significatum comprehendit eadem omnia apprehensiua non indicatiua quod de militat in 2 obiectione. Dicit illud attingi in obliquo indicatiua sit tres res magis relatiuae ut causa quod naturali et accidentalis mutuale nec si omnis nomen relatiuum sit de eis posterius ut nec unum relatiuum est ad
secundum. Ad 3m eodem actu indicatio etc. attingi mutuate ait, et si potest ut eodem actu
si appetitus medium appetatur et finis mutuate quia realitas nisi sit ut actus etc.
specificata ab ente et appetitio medii terminat potest posse ab illo appetitus specificari. Quod eadem ratione attenda est bonitatis ratio et illo exemplo, quod non sit
ut potest aliud 2 actu. Ad 4m obligio attingatur potest indicari alio pte 5° et potest ita
dicitur ut dicit ut sicut aliquid ingenti ratione ut pte 5° potest indicari dum
ingenium, tum antecedens, et illud ex vi habet.

4° Ultimo eodem actu potest apprehendere relata pte obiecta ut Ioan. Lopez
3 de interpretatione cap. 4. q. 4. art. 1°. et eodem actu indicare
pte enunciabilia. Quod et eodem actu potest indicare unum ex vi alterius ac pro
diversum mutuate. Ad minorem nego etiam. quia non potest illum attingere ap
prehensiue valeat pte enunciabilia eodem actu obiecta non potest apprehendere
et unico actu potest dicit non motuum nisi quod ab eo non dicit in unum tale
coalescant ut id ait et non indicantur natu potest non motuum alterius non
una. non si indicatur extrinsecus alio ante non extrinsecus dependentes quod non
motum sunt dicit et si unitur in una tali ut luminis nati huius illius sit et
si potest ait et non dependentes non possit percipere diversum mutuate

In certis 5° non potest indicare eodem actu prius ex principio posterius
ex medio fidei humanae et opinio ut plures alios tenet Ml. tract
7. com. 1. disp. 2. sect. q. nu. 84. quod pte non motum sub quod apprehendit et ipsum
prius et ipsum ex suingante in uno tali medio non potest indicare unum
actu et pte non homogenitatis coalescentes in uno tali adunum actu mutuate dicit
quia de unius libet actu mutuate parte non stringente pte non specificat unius
libet mutuate in parte sed alia eminentiali illam de specia parte potest et
tangit unico actu non ut mutuus et localiter ut dicit Porbo. 2 non potest lumine
nati tota dependens non ait copulata mutuate a nobis indicari unico actu

ut ondit Doct. sent. 6. methy. ap. 5. q. 4. Cajet. 3 part. cap. 5. q. 4. § hæc opinio Gaff.
1 2 dist. 33. nu. 10. Salas tom. 1. tract. 3. disp. 5. sect. 6. punct. disp. 7. de alia sentia.
§ 6. et alii ppter id putant qd nullu dentur dicte res motuice indicandæ et ex
pte nrii oculi lumeni lumiis tio. sed tenet de medio et pte ui Gaff. ubi sup. nu. 4.
et de lumine et calore nu pte infinita p remotiu actu ex mente pl. relat. a nu. 7.
qd si admittatur id lume et calore in pte et medio attingi uncio alia. assignabitur
mai ratio in lume et calore ppter subordinatione respectu et lite in pte et medio
ppter unica rem motiua hoc tantu ab uno in destructione tunc pte eius moti
uti separatim indicanda o simplicitate lumenis illius hujusmodi.

Dnm 3 nrii oculi pte dijuxxere unitate fidei dina ut
ui pert. disp. 7. de ratia sect. 3. § 17. tenent coiter Rr. ubi id
it appellat fide eminenter dijunctiua, qa actus fidei indicium unitate dictum
ut tendit in authoritate dina ab ipso ipsum pertit in ri ppter eam authoritate credite: dum res credita unitate ex ui authoritatis dinæ sit indicata.
Genitalistu reperitur dijunctiue pictuatis, ut lumen fidei dinæ sit ipsum et
effectus nrii nati lumine: nam tri actus fidei dinæ in eorum unitate dijunctiui qd sit indicium simplex, ut actus fidei pte ipsum nd indicium fidei
explicit supponit, simplex apprehentiue ab ipso tantu dicta 3 secundum ut. tract.
de fide sed qa unitate stantes unum dijunctum ex authoritate dina ex ui indicatum.

Dnm 4 illu pte dijuxxere ipsum pte ipsum ita ut gitio in
manu unitatis. tom. 2. tract. 8. cap. 6. nu. 7. Kar. Gaff. et
Sal. cit. et coiter Rr. qa ipsum pte ipsum indicatu non ex ui alterius objecti
cata tali, sicut et pteitiue indicium qd ex ui indicio alterius in tri unitate
tantu ipsum illu dijuxxere unitate in ipsum lumen fidei pte ipsum ut ex
Doctra. I. pte. q. 5. art. 3. et 4. ordin. Scar. tom. 1. in mentaria disp. 23. et ipsum
nd lumen fidei pte ipsum id in dno ipsum lumine Angelicis nati: alia hoc
id efficiat ad dijunctum unitatis in illa tri. et ipsum unum Gas illud. **Dnm 5**
illu huiusmodi dijuxxere unitate ipsum Beata in Scar. lib. 2. de attributis. qq.
18. nu. 7. gitio cit. Galens. 1 2 q. 5. punct. 4. Sal. tom. 1. tract. 2. disp. 3. sect. 2.
et alii coiter qq assentiunt unitate Rr. nd unitate cognoscantur ipsum Beata actus indicatio unitate dicto ab actu indicatiuo ipsum principiu ipse dei unitate d Beatis et
in ui eiusd actus ipsum Beata unitate dijunctiua putant unitatis tantu et n
dijunctiua unitate ipsum et qa pteitiue dinæ tantu qd ina unitatis ut ipse
notauit d. gil. cognoscunt in Beatis tales pteitiues in ea tunc pen
upa ex ui alterius ipsum indicatu jam non depend ex ipsum pteitiue unitatis ex radice.
De illa Angelicis stat dijuxxere unitate ut supponunt oi. Rr. et D.

Sta 1. pi. q. 58. art. 3. Itaque suar. tract. de Angelis lib. 2. de cap. 32. et de actu fidei Divi, ut cit. eod. de fide cibo q. affirmant. contra N. De actu Divo a fact. sequens.

Utrum Divina Dei Visio sit intuitiva?

Sect. 6.

Respondeo pr. negat cum suar. lib. 3. de attributis cap. 3. et tom. 2 metaph. disp. 30. sect. 16. nro. 49. et pathron alibi, sot. in 1. dist. 35. q. 1. Aureol. Gabriel. et alii apud RR. contra relatis, ostendo 1° quia Divina ut a sensibus, tactu, etc. Haec intuitive dicitur, sic intuitive dicitur quia antecedit, a quia sibi ulterius nihil est quia sic dependens habet intuitive a Divina antecedit, ant. quod non intuitive dependens non sit sibi a non antecedit, et ex hoc sequitur quod non sit alia non intuitive dicta, et hanc lumini etiam, ante ab oculis, quia penetrat sibi: alia Divina quia videtur ad oculos sicut ad oculos sicut ad ipsum Deum, sed en te ipsa, et ex ista ipsa per fidem potest videri ad oculos fidelis. Ergo intuitive dicit. Deinde ideatio Dei libera non intuitive pendet a sua natura, quia haec ita in ipsa per fidem potest extendere ad omnia sibi dente: ut Divina quia per videtur ad ipsum Deum ex hoc perspectiva in posita potest videri ad omnia singularia, ergo est.

2° ipso quia Dei per videtur ad ipsum Deum non intuitive ad Deum a se ipsa ipsum videtur ad omnia, quia ad omnia dicitur, ergo non est intuitive dicta. 3° Non est intuitive quia ad dijuncti intuitive quia ad dijuncti intuitive dicta intuitive regnit: ait ostendo quia si Divina per videtur ad Deum e specialiter sphenbio: ait per specialiter sphenbio e statu cognitio est et ab esse habitu ipsum ita ut ipsum negat quia sphenbio quod ipsa per videtur cognitio est et esse habitu cuiusdam est ab ipsa, nulla distinctione et universali ex parte ipsius cognitionis et ex parte obiecti. Cognitio Dei non est intuitive dicta a cognitione creaturarum in ipso Deo, sicut non potest esse una sine alia ex eodem habitu et eadem sphenbio perfectissima. 5° Cognitio Divina sortes dijuncta sed ipsa Deo dependentia sit intuitive, quod nullo modo ad mittendum id cui sit maximum specie: ipsa per videre et creatio per ipsa quam ipsa Angelis et hominis cognitio ipsi est dependens ne et creatio a non antecedit, quia videre et excei illius et intuitive ad pertinentia dependentia in ipso Deo respondet. Et ipsa Angelius et homines poterit cognoscere per dijuncti intuitive ut sect. quia dicitur intuitive, quia dijuncti intuitive potest Deus ipsa ab angelis oculis et maximi dijuncti intuitive dicitur in ipsa creatio et increato, quia longe maximum lumen unio intuitive dicitur ab angelis ipsa dependentia attingere, quod cognoscibile. 5° ipsa Divina negat cognoscere per signa ut videmus Dis. 5. sect. 2. §. 2. Haec per dijuncti intuitive.